

Minik AYAKLAR

BÜYÜK MACERA

HEKİMOĞLU
İSMAIL
HİKÂYE YARIŞMASI
★ ÖDÜLÜ ★

ÇİZER:
KEREM
CUFALAR

HÜLYA
TEKİN
ÇAKIR

GÜLCE
ÇOCUKtimes

Gölce, o sabah sıçrayarak uyandı. Sırtı kaşınıyordu, omzu kaşınıyordu, hatta kulağının arkası bile!" "Bu kaşıntı beni deli edecek." diye söylenerek, yataktan yorganla birlikte fırladı.

Ellerini omzuna, sırtına, beline götürdü. Kaşdı, kaşdı, kaşdı...

O sırada, odanın derinliklerinden gelen cılız bir ses, "Yeteer! Çek şu tırnaklarını artık. Beni

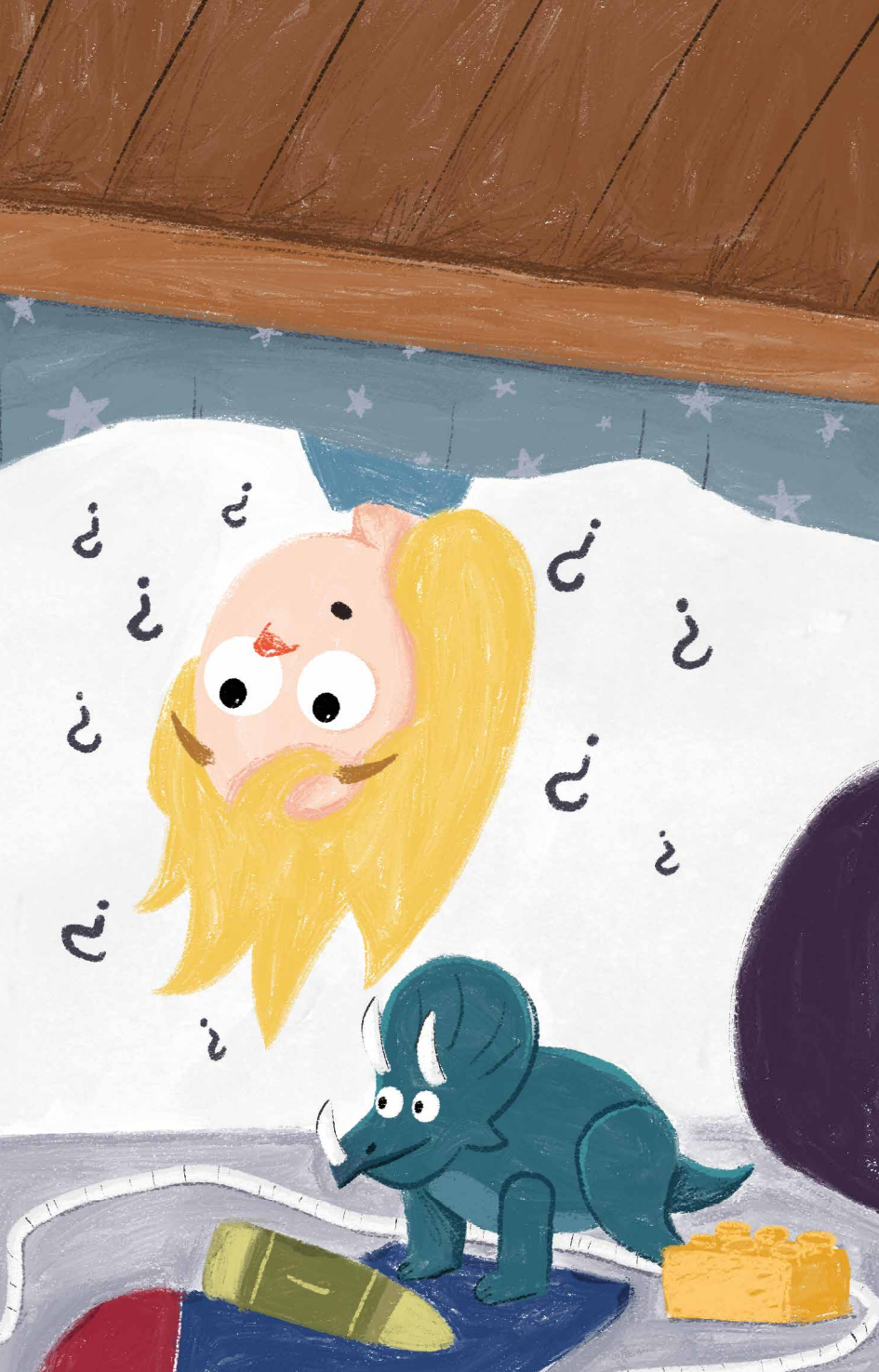
sağır edeceksin. Katır kutur, katır kutur... Bu gürültüye dayanamıyorum.” dedi.

Gölce, bu beklenmedik sesle irkildi ve ellerini hemen arkasından çekti. Kalbi hızla çarpmaya başladı. Sesin nereden geldiğini anlayamamıştı. Kendi etrafında üç kez dönüp gözlerine kıstıktan sonra her yeri taradı. Ancak sesin sahibine rastlayamadı. **Gölce'nin pes etmeye niyeti yoktu.** Odasını baştan sona durmadan dolaştı. Bir kez, iki kez, üç kez...

Yatağının altına eğildi, elbise dolabının kapaklarını açtı, oyuncak kutusunu karıştırdı, kalemalarının arasına baktı. Hatta ortaya döktüğü yapbozların altına bile göz attı. Evcilik oynarken seslendirdiği bebeklerini tek tek kontrol etti. Ama aradığı sesin sahibi yine yoktu. Sesin nereden geldiğini bulamadı, fakat o cılız sesi tekrar duydu.

“Dur, dur diyorum sana! Başım döndü. Gece boyunca beni sürekli çekiştirdin, uyutmadın zaten.”

Ses bu kez, daha yakından geliyordu. Gölce, kalbinin güm güm çıkardığı ritim eşliğinde

odasının kapısını açtı. Koridoru dikkatle inceledi, ama her şey normal görünüyordu. bir anda yerinden fırlayıp bir çırpıda camı açtı. Pencerenin altında ya da üstünde kimse yoktu. Kendini saklambaç oynarken bir türlü arkadaşlarını sobeleyemeyen ebe gibi hissetti. Bu duruma sessiz kalamazdı. **"KİM VAR ORADA?"** diye bağırdı.

Cevap gelmedi. Ellerini beline koyup kaşlarını çattı: **"Hey Sen! Vıdı vıdı. Çık ortaya."** diye tekrar bağırdı. Etrafında bir hareketlenme olmayınca, **"Anneeee!"** diye

seslendi. Annesi nefes nefese yanına geldi.

- Ne oldu Gülce? Neden bağıırıyor-Sun, diye sordu.

Gözleri kocaman açılmış bir hâlde, "Anne, bir ses duydum. Az önce biri benimle konuştu. Ama kimseyi göremiyorum. Gece uyuyamamış. Sebebi de benmişim. " dedi soluklanmadan. Annesi, etrafına şöyle bir bakındı.

- Belki de o sesi rüyanda duymuşsundur, tatlım. Hadi gel, biraz su iç ve sakinleş, diyerek, yanağını okşadı. Gülce, annesinin elini tutarak mutfağa doğru yürüdü. Kafasında hâlâ o ses yankılanıyordu. Su içip, derin derin nefes aldı.

Annesi,

-Dün ormanda sürekli koşturdun değil mi, diye fısıldadı. Elini yavaşça Gülce'nin alnına koydu, ateşini kontrol etti. "Çok şükür, ateşin yok. Biraz dinlen kızım. Yorgunluktan düşünle gerçeği karıştırmış olabilirsin."

Gölce'nin omuzları düştü. Kısık bir sesle:

"Ben duydum. Gerçekten duydum." dedi. Gözleri doldu. Odasına girdiği sırada aklına bir fikir geldi. Küçük bir oyun teklifiyle onu çıkma-ya ikna edebilirdi.

-Şşttt! Orada mısın? Beni duyduğu-
na eminim. Beraber oyun oynamaya
ne dersin, diye mırıldandı gözlerini silerek.
Bir anlık sessizlikten sonra, o tanıdık ses daha
net ve yakın geldi.

- Hu hu. Buradayım. Yakını iyi göre-
miyorsun galiba. Gözlerini iyi aç.

Gölce, yavaşça başını eğdi. Birkaç saniye
içinde, çığığı odanın duvarlarında yankılandı.
Astronot başlığı mı giymiş, motosiklet kaskı mı
takmış kestiremediği; top gibi kafası olan, tu-
haf bir yaratıkla burun burunaydı. **GÖZLERİ
AÇILDI, KALBI ZIP ZIP TOPA DÖNMÜŞ-
TÜ. AZ KALSIN YERİNDEN ÇIKACAKTI.**

Annesi koşarak yanına geldi. Sesi titriyordu.

- Gölce, iyi misin kızım? İçim hop
etti, dedi.

- Anne üzerime bak. Şuraya... Gülce, karnını işaret etti.

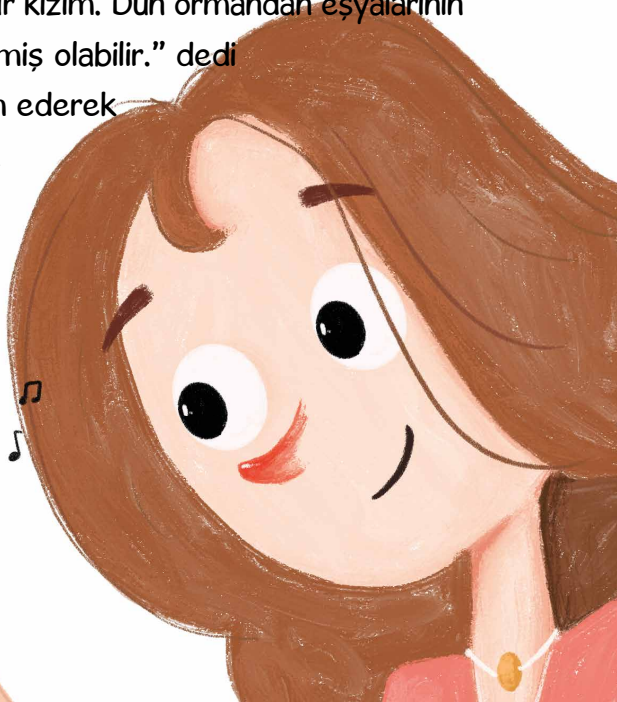
- Ne ki o, tırtıl mı? Küçük kız, kendinden emin bir tavırla başını sağa sola salladı. Annesi, kızının işaret ettiği yere dikkatle inceledi.

- Sinek mi? Örümcek mi?

- HAYIR! BAŞKA BİR ŞEY, ÜSTELİK KONUŞUYOR, dedi, yutkundu.

Annesi yakınına gelip dikkatle baktı. Gülüm-sedi, yüzündeki endişe bir anda kayboldu.

- Karınca bu. Konuşan karınca, bir tek senin dünyanda olur kızım. Dün ormandan eşyalarının arasında gelmiş olabilir.” dedi ve tebessüm ederek odadan çıktı.

BİR TANIŞMA MERASİMİ

Karınca antenlerini salladıktan sonra, “Ay içim bir fena oldu. Tırtıl, sinek, örümcek... Yok artık! Bir de arı ve kelebek deseydi de tam olsaydı. Şuraya düşüp, bayılırdım. Anlayamıyorum, bir karıncayı tanımak nasıl bu kadar zor olabilir ki?” diye söylendi. Sonra kendi kendine gülererek, “Belki de bir kimlik kartı taşımalıyım.” dedi.

Gölce yüzünü buruşturup, gözlerini kıstı. “Aaaa burada kim varmış? Konuşan bir karın-